

”LAİK DÜZEN TÜRKİYE’NİN BAŞ BELASI!..”

BTBTM'nin davetlisi olarak Berlin' gelip televizyon muhabiriyle “**Hilafet, Laiklik ve Demokrasi**” mevzuunda yaptığınız mülakatta verdiğiniz cevapları videodan izledik. Hürriyet Gazetesi'nin Berlin ekinin 9 Aralık 1990 tarihli nüshasında da “**Laiklik, Türkiye'nin Temel İlkesi**” başlığı altında kısmen neşredilen sözleriniz, ne İslam'ın ruh ve metniyle bağdaşır ne de bir müslümanın ağzından çıkar!..

Şöyle ki:

M. Kemal'in, hilafeti devlet işlerinden ayırmasını ve kaldırmasını dini devletten ayırıp laiklik sistemini getirmesini tasvib ediyor, sebep olarak da diyorsunuz ki:

- 1- Türk Milletinin bağımsız ve özgür yaşamasını ve kendi iradesine hakim olmasını;
- 2- Keyfî idareden kurtulmasını;
- 3- Esasen hilafetin dinî bir mesele olmayıp ancak siyasî bir mesele olduğunu;
- 4- M. Kemal'in yaptığı bu icraatın dine karşı olmayıp, dinin kudsiyetini sağlamak ve politikadan kurtarmak olduğunu;
- 5- İslam dinini saygın bir yere koymak için devletten ayırıp Diyanet İşleri Başkanlığı adı altında ayrı bir konumda tuttuğunu, Avrupa'da görülen uygulama değil, devletin dini desteklemesini, gözlenmesini sağlayan güzel bir hizmet olduğunu;
- 6- Bazı bilgisiz, istismarcı ve bağnazların davranışlarından korumak için laik düşünceyi savunur olduğunuzu;
- 7- Laiklik; din ile devletin, din ile bilimin ilişkilerini barışçı hale getirmenin yöntemi olduğunu;

8- İnsanların çeşitli anlayışlara sahip olduklarını, yani kişilerin yaşamlarında, düşüncelerinde, inançlarında farklılıklar arzettiğini ileri sürüyor, daha önceki yönetimler içinde gelişe gelişe insanlık, insanî hak bakımından, düşünce + bakımında, sosyal bakımdan en güzel yöntemin demokrasi olduğunu anladığını, keza; özgürlük içinde insanın onuruna saygın bir biçimde düşünce ürününü, çeşitli inanç ürünlerini ortaya koyan ve insanı bu yönüyle geliştiren düzenin adına biz "demokrasi" diyoruz. Demokraside herkes özgür düşünür, düşüncesinin ve inancının ürününü ortaya kor, düşüncesinde ve inancında horlanmadan konuşur. Ve bu bakımdan demokrasi ve laiklik önem kazanmıştır. İslam dini de kişilerin bu çeşitlilik içinde düşüncelerini engellemiyor. Bu bakımdan laiklik ve demokrasi ile İslam'ın çelişkisi yoktur. Aksine İslam'a hizmet etmek için demokrasi içinde bu yaşamını sürdürecektelanağını vermek lazım geldiğini savunmamız gerekliliğine inanıyorum, diyorsunuz ve ilave ederek:

9- Ben, sizinle konuşurken, laik düşünceyi savunduğum için, inanç hayatını böyle anlıyorum;

10- Bir insan, din ile devlet arasındaki, din ile ilim arasındaki ilişkileri bilerek "**Ben laikim**" derse, bu siyasî düşüncesinden ötürü, ona kafirsin, imansızsin deyip kartalamak olmaz.

11- Elhasıl: M. Kemal'in hedeflediği laiklik; sultanlığı kaldırışı, halifeliğin kaldırışı, onun üzerine Türkiye Cumhuriyeti'ni getirişi ilkeleri dine karşı değildir, İslam'a karşı değildir, diye söylüyorsunuz.

Esas mesele:

Biz, şimdilik on bir madde halinde sıraladığımız hatalarınızı hem de fahiş hatalarınızı ve cevaplarını bir yana bırakalım ve size şu soruları soralım:

- 1- İslam kâmil bir din midir?
- 2- İslam ilimle çatışır mı?
- 3- İslam akılla çatışır mı?
- 4- İnsan hayatıyla çatışır mı?
- 5- İslam parçalanır mı?
- 6- Halife kim?

Asıl mesele bunlardır. Bunların hak ve hakikata uygun bir şekilde cevaplarını bulmaktır, bilmektir, inanmaktır ve bu kıstastan harekettir. Yoksa kıstas; ne M. Kemal'in hedeflemesi ve icraatı, ne de sizin onu destekler mahiyette sözlerinizdir. Hele hele o bir İslam düşmanı ve bir put, siz de onu destekliyen bir bel'am ve bir putçu olursunuz!...

Din:

Din, Allah kanunudur, kaynağını Allah'tan alır ve vahye dayanır. Bütün bir insanlığı muhatab alan, onun maddî ve manevî, dünyevî ve uhrevî ihtiyaçlarını karşılayan bir nizamdır.

Kamil bir din:

İslam dini kamildir; kemale ermiş bir dindir; her yönüyle mükemmeldir, eksiği ve gediği yoktur, hatası kusuru yoktur. Kıyamete kadar değişmeden varlığını sürdürecektir. Onun mükemmelliği insanın ferdî, ailevî, ictimai, iktisadî ve siyasî hayatına tıpa tıp uymasında kendisini göstermektedir.

Sahitlerin şهادetiyle sabit:

İslam dininin mükemmelliği ve mükemmeliyet özelliğine sahip oluşu; Kitab, sünnet, icma-i ümmetle sabit olduğu gibi, ilmin ve ilim adamlarının şهادetiyle de sabittir.

Kitap:

İslam dininin kâmil bir din oluşu, en güzel bir nizam oluşu birçok ayetle sabittir. İşte bunlardan birkaçı:

“... Bugün dininizi ikmal ettim; sizin için İslam'ın din olarak razı oldum (beğendim).” (Maide, 3)

“... O kitapta biz, hiçbir şeyi eksik bırakmadık (bilsinler ki, hepsi de) nihayet Rabb'lerinin huzuruna toplanacaklardır.” (En'am, 38)

“...Biz sana bu kitabı, herşeyi açıklamak için, hem bir doğru yol rehberi, bir rahmet ve özellikle müslümanlara bir müjde olarak indirdik.” (Nahil, 89)

“(Yoksa onlar) cahiliyye (devirlerinin sapık) hükümlerini mi istiyorlar? Kesin bilen (ve inanan) bir toplum için, hükmü Allah'tan daha güzel kim vardır?” (Maide, 50)

Sünnet:

Bu babda diğer birçok hadislerin yanında; **“Ben size iki şey bırakıyorum. Bunlara siz tabi olduğunuz müddetçe ne sapıklığa düşersiniz ne de helâk olursunuz.”**

İlim adamları:

Sava Paşa:

Sava Paşa, “İslam Hukuku Nazariyyatı” adlı eserinin 34. safasında Peygamberimiz'in “**Ey Nas! Beni dinleyiniz ve sözlerimi aihinlerinize nakşediniz. Size herşeyi Allah'ın emriyle bildirmiş bulunuyorum. Size öyle bir kanun bırakıyorum ki, ona sımsıkı sarıldıkça asla dalalete sapmıyacaksınız.**” mealindeki hadis-i şerifi kaydettikten sonra diyor ki:

“İslamiyet'te hak olan birşey vardır. O da dindir. Din; insanın halikiyle, devletiyle ve kendi nev'iyle mevcut münasebetlerin hukukî esaslarını muhtevî umumî bir tabirdir. Bu, ister itikatta, ister ibadette olsun ve isterse dünya işlerinde olsun...”

Marmaduke Piktihali:

Şöyle der: **“Halikin hukukiyle mahlukun hukuku en mükemmel şekilde ancak müslümanlık tarafından tarif edilmiştir.”**

Prof. Rogen:

İsviçre'li meşhur hukukçu Prof. Rogen de şöyle diyor:

“İslam hukuku, beni hayrete düşürdü. Meğer ki, bu bir derya imiş! Biraz genç iken bunlara mutalli olmayı ne kadar isterdim. O vakit bunları dünya nazarında tecessüm ettirirdim.”

(Bedayi ter. Av. Seniyüddin'in Önsözü)

İşte ayet ve işte hadisler ve işte dünyanın meşhur ve mâruf ilim ve hukuk adamlarının şهادeti ve işte siz Ey Dr. Lütfi Doğan!..

Sen kalkıyor da bu mübarek ve bu mükemmel dine noksanlık atfediyor, onu demokrasi ile, laiklik ile, M. Kemal'in ilkeleriyle tamamlıyor ve bu suretle Allah'tan korkmuyorsun da ona noksanlık atfediyorsun!

Gayri müslim hukukçular kadar bile olamıyorsun! Müslümanlardan haya etmiyorsun, bari hiç olmazsa Avrupa'nın ilim ve hukuk adamlarından utan! Noksanlık acaba sende mi yoksa İslam'da mı? Bir de “Yıllarımı verdim!..” diyorsun! Kaç seneni verdin söyleyebilir misin?

Okudun mu on iki ilmi? Okudun mu usul ilimlerini? Okudun mu mantık ve balağatı? Kaç tane metin ezberledin? Kaç hocanın önünde diz çöktün? Bilirim; sen ucuz bir kahramansın! Çeyrek bir mollasın! Üstelik kemalist zihniyetin temsilcisi ve tatbikcisi, Halk Partisi'nin saray mollası ve nihayet Halk Partisi zihniyetinin devamı olan SHP'nin “Laiklik Komisyonu” üyesisin!..

Siyaset ve Hilafet:

Bilmelisin ve iman etmelisin ki, İslam; hem dindir, hem devlettir, hem ibadet, hem siyasettir. Siyaset derken, İslam'ın idare şekli, hilafet derken de İslam'ın devlet idaresinin başında bulunan devlet reisi kastedilmektedir. Bir başka ifade ile söyleyeyim. İslam bir bütündür, parçalanamaz.

Başlıca dört bölümden ibaret:

Akide bölümü, İbadet bölümü, muamelât bölümü ve ceza bölümü.

Akide ve ibadet bölümü belli. Muamelât bölümü ise insanın kendisiyle, madde ile, ailesiyle, devletiyle olan muamele ve münasebetlerini tanzim eden ve bu münasebetlerde ihmali veya su-i istimali görüldüğü takdirde cezalandırma usul ve kaideleri bölümüdür ki, bütün bunlara aynı zamanda “İslam Hukuku” ismi de verilir.

Evet; İslam bir hukuk külliyesi getirmiştir. Hem öylesine bir külliye getirmiştir ki, insanoğlunun doğduğu günden mezara konup üzerine toprak atılincaya kadar hayatını kapsayan ve her türlü söz, fiil ve hareketleri hakkında hüküm ve müeyyide getiren bir dindir, bir nizamdır ve bir kanundur.

Meseleye bir başka açıdan bakalım; insanın doğumunda, evlenmesinde, ölümünde, yemek sofrasında oturmasında ve tuvalete girip çıkmasında olup bitenleri gözden geçirin. Göreceksiniz ki, bu beş hadise ile ilgili merasimlerde en ufak noktaya varıncaya kadar hepsini İslam hükme bağlamıştır.

Bütün bunlar hep hükme bağlanmış, yapılmasında sevap, terkinde günah tertib edilmiş ve hiçbir ihmal edilmemiştir. Ve bu hükümler, insan kafasına ve insan aklına bırakılmamıştır. Allah kanunu olan din, bütün bunları nizama bağlamıştır. Niye insan kafasına bırakmamış? İnsanoğluna ve onun kafasına güvenmemiş, hataya düşeceğini bilmiş, ihtilafların birbirini takibedeceğini kestirmiş de vahiy yoluyla bu merasimleri en ufak teferruatına kadar kendisi bizzat düzenlemiştir.

Devlete ve devlet siyasetine gelince:

Tuvalere çıkıp girme, sofranın başına oturup kalkma, doğum, evlilik ve ölüm hadiseleriyle ilgili kanun ve kuralları, usul ve adetleri, güvenip insan aklına ve insan fikrine bırakmayan Allah'ü Teala, devlet gibi hayatî önemli haiz bir müesseseyi ve onunla ilgili kanun ve kaideleri, usul ve adetleri hiç insan kafasına bırakabilir mi? Devlet müessesesine göre oldukça basit sayılabilen mevzularda en ince teferruatına kadar ihmal etmeyip ölçüye bağlayan İslam, elbetteki insanlık yönetimiyle ilgili kanunları da getirecektir ve getirmiştir. Hem en güzelini getirmiştir. Ondandan daha güzelini kimse getiremez ve getirmesine imkân ve ihtimal de yoktur. Daha güzeli şöyle dursun, o ayarda bir kanun nizamı getirebilmesi için Allah kadar bilgiye sahip olması lazımdır. Allah kadar bilgiye

sahip bir kimse veya kimseler bulunamadığına göre, o seviyede de bir kanun mecmuası gelmez ve gelemez.

O halde işi ehline ve sahibine bırakacaksınız. Eğer Allah'a ve İslam'a inanıyorsanız böyle yapacaksınız ve bu aynı zamanda bir farzdır, Allah'ın emridir. Aksi yönde hareket, şirk olur.

Evet; İslam'ın ehem din hem devlet olduğuna dair ayet ve hadislerin yanında ilim adamlarının da itiraf ve ikrarlarını biraz ileride göreceğiz.

M. Kemal'in yaptığı İslah mı yoksa ifsat mı?

a) Marifet; bozulmuş bir müesseseyi yıkmak veya değiştirmek değil, aslına ve esasına döndürüp düzeltmektir. Şayet; Peygamber (s.a.v.) devrinde kurulan ve dört halife tarafından devam ettirilen yönetim ve hilafet müesseseleri zamanla bozulmuş ise, M. Kemal'e düşen hizmet -eğer dinin kudsîyetine inanıyorsa- o müesseseleri düzeltmek ve aslına irca etmektir. Yoksa; Kur'an harflerini, Kur'an dilini, din eğitimini kaldırmak, hiç de insanımızın tarihiyle, örf ve adetiyle, din ve inancıyla bağdaşmayan yabancıların alfabesini ve kanunlarını getirmek değildir. Bu İslah değil ifsattır.

Bakınız! Biz diyoruz ki: Kuracağımız İslam devletindeki model; ne İran'daki devlettir ne de emevî ve daha sonraki devletlerdir. Bunlar da İslam devleti idiler ama, bazı hataları var idi. Çok büyük hizmetlerin yanında bazı kusurları ve ihmalleri de vardı. Yeni veya yabancı bir model de değildir. Asıl hilafet devrine dönmektir. Yani Allah Resulü tarafından Medine'de kurulan ve sahabe tarafından devam ettirilen altun devridir.

İşte Allah'tan korkan, dine bağlı olan, dini ve dinî müesseseleri korumak isteyen ancak böyle olur, böyle düşünür ve böyle yapar!.. Ama M. Kemal ne yapmıştır? Hilafeti kaldırmakla İslam bütünlüğüne zarar vermiş, başı koparılmış bir beden haline getirip, bugün olduğu gibi, yabancılar tarafından parçalanır ve yutulur duruma düşürmüştür.

İşte M. Kemal'in yaptığı zararlar ve açtığı yaralar ve işte onu takdir ve takdim eden siz!..

b) Medeniyet ve Teknik Sahasında:

M. Kemal; teknik ve medeniyet sahasında da Avrupa'yı örnek almadı. Bakınız; İkinci Dünya Savaşı sırasında Almanya, büyük yara almıştı, adeta taş üstünde taş kalmamıştı, hemen herşey yıkılıp gitmişti. Ama buna rağmen, Alman idarecilerin riyasetine ve nezaretinde bu ülke kısa zamanda, savaşı yıktığı yerleri tekrar yapmanın yanında, fabrikalarını da tekrar kurdu. Ekonomisini tekrar düzeltti. Üstelik birçok ülkelerin yanında Türkiye'ye de yardım etti. M. Kemal ve onun takipçileri cumhuriyet devrinde ne yaptılar? Memleket sathında hangi hizmeti

verdiler? Alman idareciler, milletini patron yaparken, M. Kemal'in inkılapları Türk milletini işçi yapmadı mı?!

İşte Avrupa'lı idareciler ve işte M. Kemal! Ve işte onun arkasından giden kemalistler! Bir taraf, milletini medeniyetin zirvesine çıkarırken, diğerleri de milletinde ne şeref bıraktı ne de şahsiyet!..

Keza; Alman idarecileri su, yol ve elektrik gibi medeniyet eserleriyle kendilerini milletine takdim ederken, M. Kemal ne yaptı? O da binaları boy boy resimleriyle, meydanları da birer bostan korkuluğu gibi put heykelleriyle takdim etti ve hâlâ da etmektedirler.

İşte Avrupa'daki idareci zihniyet, ve işte M. Kemal'in inkılapları! Biri eserleriyle, diğeri de heykelleriyle kendilerini tanıtıyor ve takdim ediyorlar. Ve işte M. Kemal'in hedeflediği bağımsızlık!.. Ve işte senin onu haklı çıkarman!..

c) Fikir hürriyeti ve Özgürlük:

Bu mukayeseyi bir de fikir hürriyeti ve özgürlük yönünden ele alınız!

Almanya'da fikir hürriyeti, basın hürriyeti, din hürriyeti, kıyafet hürriyeti, başörtü ve sakal hürriyeti vardır. Ey Dr. Lütfi! Berlin'e geldin, bir sorsaydın ya! Avrupa'da ve Almanya'da fikrinden, yazısından, din ve kıyafetinden, başörtü ve sakalından, cübbe ve sarığından polise götürülen, savcılıklara çıkarılan, on altı sene hapse mahkum edilen görebilir miyiz veya gösterilebilir mi? Gösterilemez ve göremezsin!

Bir de kendi ifadenizle "Atatürk Türkiye'sine" bakın! Hep baskı rejimi göreceksiniz; fikre ve neşriyata baskı, din ve şeriat'a baskı, kılık ve kıyafete baskı, kadınların başörtülerine, memurların sakallarına baskı!.. Başını örttüğünden dolayı talebelikten ve öğretmenlikten, sakal bıraktıklarından, Kur'an devlet olsun dediklerinden dolayı dışarı atılan, işinden atılanların, hapse atılanların haddi, hesabı mı var?!

İşte batı uygarlığı ve işte M. Kemal'in getirdiği baskı rejimi!.. Ve işte Avrupa'daki hürriyet ve işte Atatürk Türkiye'sindeki işkence çeşitleri ve işte batıdaki serbestlik ve işte kemalistlerin Türkiye'sindeki vahşet!..

Ve işte M. Kemal'in getirdiği demokrasi ve laik cumhuriyet! Ve nihayet; işte bu farkları görüp M. Kemal'e de ve kemalizme de karşı çıkan Cemaleddin Hoca ve cemaat-i müslimin ve işte gözleri görmez, kulakları işitmez, kalpleri dumura uğramış kemalistler ve onları bu hale getiren Hübel ve nihayet hocalık kisvesi altında bunları destekliyen ve dalkavuklarını yapan bir bel'am! Dr. Lütfi Doğan!.. Bağımsızlık ki, M. Kemal'in hedeflediği şeylerden biri de Türk milletini bağımsızlığa kavuşturmadır. Bir kere size soruyorum: Ne yönden bağımsızlık? İdare ve hakmiyet yönden mi? Teknik ve medeniyet yönünden mi? Ekonomi ve ticaret yönünden mi? Din ve hukuk yönünden mi?!

M. Kemal'in ilke ve inkılabları Türk milletine idare ve hakimiyette bağımsızlık getirmemiştir. O gün bu gün, Anadolu sakini bu millet evladı bağımlıdır. Kendi kitabına, kendi kanununa değil, yabancı kanunlara, yabancı sistemlere bağımlıdır. Ülke kopye kanunlarla yönetilmektedir. Evet; bir millet, yabancı bir milletin örf ve adetine, kanun ve nizamına bağlı ise, o milletin kültürüne ve dolayısıyla o millet de bağımlı demektir.

Demek oluyor ki, M. Kemal'in ilke ve inkılablarıyla hedeflediği sizin anladığınız gibi bağımsızlık değil, tersine yabancılara bağımlı kılmaktır. Ve netice de öyle olmuştur. Siz ey Dr. Lütfi! “Hayır öyle değil” diyebilir misiniz?

e) Medeniyet ve Teknik Yönünden Bağımsızlık mı?

Hayır, ne medeniyette ne de teknikte, Anadolu insanı bağımsızlığa kavuşmamıştır. Tersine medeniyet ve teknik seviyesi yüksek olan millet ve devletlere bağımlıdır, bağımlıdır. Hususiyle ağır sanayi makinelerini, top ve tankını, uçak ve gemisini ve bütün bunların malzemesini dışarıdan almaktadır. Nitekim Kıbrıs çıkarmasında Kaddafi, yedek malzemeyi ulaştırmasaydı hareket yarı yolda kalaacaktı! Halbuki Merhum Sultan Hamid'e bir otomobil hediye edildiğinde **“Ben bunu kabul edemem. Çünkü yedek parçaları benim ülkemde imal edilmemektedir!..”** demişti.

f) Ekonomik ve Para Değeri Yönünden Bağımsız mı?

Hayır! M. Kemal'in Türkiye'si (!), bugün-bugün, ne ekonomisi yönünden ne de para değeri yönünden çok çok gerilerdedir. Üstelik dış mihraklara bağımlıdır, ipin ucu yabancıların elindedir. Öyle ki, dış yardımlar gelmese memleket batacaktır. Nitekim borçtan batmıştır. Genelde sadece faiz ödemekle meşgul!..

Hele hele paranın değeri ayaklar altında, zibil hale gelmiş! Avrupa bankaları bile Türk parasını tenezzül edip bozmuyor. Halbuki bir milletin değeri bir ölçüde parasının değeri ile ölçülür.

O halde, yine kendi tabiriyle“Atatürk Türkiye'si” her yönüyle bağımlıdır, dışa bağımlıdır; ipler dış mihrakların elinde ve emrinde! Yabancı üstlerin memleket toprakları üzerinde bulunmasının mânâ ve hikmeti nedir? İzah edebilmisiniz? Cumhuriyet döneminde dışa bağılı olmayan, emir ve talimatı dıştan almayan, maddi desteği dıştan sağlamayanve dolayısıyla kukla idare olmayan bir hükümet gösterebilir misiniz? İşte kukla idare olmada, ipin ucu dış güçlerin elinde ve emrinde olmada Özal hükümeti de bunun bariz bir örneği değil mi?!

Ve netice:

İşte bütün bunlar malesef birer acı neticedir. Vatan kurtarıcısının, milleti bağımsız hale getirmeyi, özgür yaşamayı, muasır medeniyet seviyesine çıkarmayı hedefliyen Ata'nızın eserleri değil midir? Millet evladını her yönden dar boğazlara sokan bu adam değil midir? Ama sizler de Ey Kemaliler ve Ey

Lütfi Doğan! bunları görecek göz, bunları işitecek kulak ve bunları idrak edecek kalb var mı ki?! Allah belanızı vermiş de şu ayetin tasvir ettiği derekeye düşmüşsünüz:

“Andolsun ki biz, cin ve insanlardan bir çoğunu da cehennem için yarattık: onların kalbleri vardır, fakat onlarla hakkı anlamazlar. Onların gözleri vardır, fakat hakkı görmezler, onların kulakları vardır, fakat hakkı işitmezler. İşte bunlar dört ayaklı hayvan gibidirler, belki de daha aşağıdır. İşte onlar gâfil olanların ta kendileridir.” (A'raf/179)

Bağımsızlık mı?:

Ve Mustafa Kemal'in hedeflediği bir bağımsızlık varsa o da dini bağımsızlıktır. Evet onun hedefi, millet evladının dinde, dini duygulardan bağımsız hale getirmektir. Ve işte bunu yaptı. Hem de büyük bir ustalıkla yaptı. Zaten dış mihraklar tarafından kendisine verilen görev de bu idi. İşin başına gelir gelmez, anayasanın ikinci maddesindeki **“Devletin dini İslamdır”** maddesini kaldırmak olmuştur. **“Canım bu bir maddedir”** deyip öteye geçemezsiniz. Zira bu maddeyi kaldırmak demek, devletin resmen ve alenen dinden çıkması ve kafirleşmesi demektir.

Bu madde kalktıktan sonra ötesiz kolaydır. Artık dini de şeriatı da yıkmak kolaydır. Kur'an-ı ve Kur'an kanunlarını kaldırmak kolaydır ve öyle de oldu; Din ve şeriat, Kur'an ve talimatı rafa kaldırıldı. Medreseler kapatıldı. okullardan din dersleri kaldırıldı, basından dini neşriyat yasaklandı, hilafet ve şeriye vekaleti lağvedildi. Kılık kıyafet değiştirildi. Hepsi yabancılara göre değiştirildi. Öbür taraftan ne kadar haramlıklar varsa hemen hemen hepsi mübah telekki edildi. İçki ve faiz, kumar ve zina mübah kılındı, Devlet meyhaneci ve kerhaneci oldu. Kızlarımızın haysiyet ve şerefinden ibaret olan başörtülerine el uzatıldı, üstelik onlar yabancılara peşkeş çekildi. Hususiyle o devirlerde Çankaya âdeti bir genelevi haline getirildi. Ümmet-i Muhammed Gazetesinin **“Muhafazakâr Gazetesinden”** naklederek yazdığına göre, hep İslam aleyhinde ve İslamı yok etme hedefine matuf Mustafa Kemal tarafından yapılan melanetlerin sayısı 98'e varmıştır.

Size düşen, sadece dini bağımsızlığı söylemeniz ve şöyle demeniz kâfi idi:

“M. Kemal; ilke ve inkılaplarını yaparken, demokrasi içindeki laikliği getirirken hedeflediği tek bir şey vardı. O da dini yıkmak ve Türk milletini dinsiz bırakmaktı”

İşte onun yaptığı bu idi!..

Hilafet:

Konuşmanızın bir yerinde diyorsunuz ki, **“Hilafet”** dinî bir mesele değil, siyasî bir meseledir.

Bu ne biçim din anlayışı? Buna kargalar da güler! Siyaset ayrı din ayrı mı ki?!. Siz, yıllarını ilme veren (!) bir hoca (!) olarak, ne M. Kemal'in ağzını konuşabilirsiniz ne de Adliye Vekili Esat Bey'in?!. Bunlardan biri maksatlı, diğeri de onun yordakçısı! Siyaset İslam dininin idaresi ise hilafet de o idarenin başındaki makamın ismidir. Yani Emir'ül Mü'minin makamı, İslam devlet reisinin makamı. İşte; böyle bir makamda oturan zata **“Halife”** ismi verilir. Böyle bir isim verilmesinin sebebi de Allah Resulü'nün halefi olup, devlet işlerini şeriat'a göre idare ve icra etmesidir.

Esasen İslam; hem din hem devlettir, hem ibadet hem siyasettir. İslam'ın özünde ve yapısında devlet ve siyaset vardır. Din-devlet bütünlüğü, ruhla beden gibi birbirini tamamlayan iki unsurdur. Bunları birbirinden ayırdığınız takdirde din devletsiz kalır, devlet de dinsiz olur. Zira din, devletin temeli ise, devlet de dinin yaptırıcı gücüdür. Yaptırıcı ve koruyucu gücünden mahrum kalan din, güçsüz kalır; kendisini kabul ettirmesi ve yaşatması zorlaşır. Ve bir gün gelir kendisini de kaybeder. **“Nasihatın geçmediği yerde kılıç söz sahibidir,”** sözü darb-i mesel olmuştur.

Dini demokrasiye uydurma:

Milliyet Gazetesi'nin 21 Aralık 1990 tarihli nüshasındaki röportajınızda şöyle diyorsunuz:

“İlk bakışta İslam dininin temel dünya görüşü, laik uygulamaya aykırı düşerse de bizde yenileşme, batılaşma, çağa yetişme isteği böyle bir sonucu zorunlu kılmıştır. İslam dininin özünü önde tutarak, gelişmek için laiklikle toplumumuza ve din hayatımıza yeni bir yorum getirmiş bulunuyoruz.”

Siz, Milliyet'teki bu ifadenizle İslam dininin laik düzenle bağdaşmıyacağını itiraf ediyorsunuz. Ancak, laik düzene gerek vardı. Çünkü; yenileşme, batılaşma ve çağa yetişme isteği böyle bir sonucu zaruri kılmıştı diyor ve ilave ederek **“İslam dininin özünü önde tutarak, gelişmek için laiklikle toplumumuza ve din hayatımıza yeni bir yorum getirmiş bulunuyoruz.”** diye söylüyorsunuz.

Daha açık bir ifade ile:

“İslam, her ne kadar özünde ve yapısında laik düzenle bağdaşmazsa da biz onu yeni getireceğimiz yorumlarla bağdaştıracacağız. Çünkü biz batılaşmak istiyoruz, çünkü biz, çağa yetişmek istiyoruz ve çünkü biz, çağa yetişmek ve ayak uydurmak istiyoruz...” demek istiyorsunuz.

Soralım size; hangi yönden?

1) Teknik ve sanayi, fen ve ilim yönünden mi?

Eğer bu yönden çağa yetişmek istiyorsanız, İslam dini buna mani mi? Hayır! Üstelik çağını da üstüne çıkmayı emir ve tavsiye etmiyor mu? Okumadın mı? Enfal Suresi'nin, **“(Ey iman edenler!) Onlara kaşı gücünüzün yettiği kadar (her türlü) kuvvetten ve bağı (besli) atlardan hazırlayın ki, onunla Allah'ın düşmanlarını sizin düşmanlarınızı ve onlardan başka sizin bilmediğiniz, Allah'ın bildiği diğer düşman kimseleri korkutasınız. Allah yolunda sarfettiğiniz herşeyin karşılığı size eksiksiz ödenir ve siz hiç haksızlığa uramıyacaksınız,”** mealindeki 60. Ayetini?!. Bir beynamazın dediği gibi, “Hafız değilim mi?” diyeceksin!.. O halde bilmediğin işe niye karışıyorsun?!

Keza; İslam; iki günü birbirine eşit olan aldanmıştır; hikmet müslümanın kaybolmuş malıdır. Onu nerede bulursa oradan almaya herkesten daha haklıdır; kişi yağtığı işten aynı zamanda sevap alabilmesi için onu sağlam, düzgün ve güzel yapması gerekir; çok çalışmasından dolayı elleri nasırlaşmış birini göstererek, işte öpülecek el budur, dememiş mi? Günlük çalışmalarını yapan ve yorgun bir halde yatağına giren bir müslümanın günahları affedilmeden uykuya geçmez, demiyor mu?..

Elhasıl:

Asıl ibadetlerin yanında çalınmayı da ibadet saymıyor mu?

İşte bu ayet ve hadisler ve daha nice benzerleri, müslümanların ve İslam devletinin dünya siyasetine, dünya medeniyetine hakim olmasını, diğer millet ve devletlerin her zaman üstüne çıkmalarını emretmiyor mu? Eğer müslümanlar böyle bir seviyede değillerse vebal kimin? Kusur kimin? İslam'ın mı yoksa müslümanların ve onların başındaki idarecilerin mi? O halde size düşen, İslam'ın değil, müslümanları ve müslümanların başındaki idarecileri suçlamak ve kusuru onlarda aramak değil miydi?

Ama siz; İslam'ı suçluyor, kusuru onda buluyor; demokrasi ve laik düzenle onu tamamlamaya ve bağdaştırmaya ve o şekilde bir yorum getirmeye çalışıyorsunuz! Demek ki; insafsızlığın, imansızlığın ve beyinsizliğin bu derecesi olurmuş?!. Ama, eski Halk Partisi'nin kalıntısı SHP'nin saray mollasından beklenen zaten bundan başkası olamaz!..

O halde Ata'nızın, dini devletten ayırması, alik düzeni getirmesi ve sizin de onu desteklemeniz, İslam dinine, Allah kanununa ve şeriat'a hizmet midir, yoksa ihanet ve hiyanet midir?!. Cevabını iman, ilim ve insaf ehline bırakıyorum.

2) Ahlak yönünden mi?

Eğer çağın ahlakına İslam uymuyorsa, yani dansına ve cazına, fuhşuna ve edepsizliğine, hayasızlığına ve namussuzluğuna, meyhane ve kerhanesine uymuyorsa, bu tek tabii bir şeydir. Çünkü, bu yönüyle çağ, bir ilim ve bir medeniyet değil; bir cahiliyyet ve bir vahşet çağıdır. İslam böyle bir çağla bağdaşması şöyle dursun, elbette karşı çıkacaktır. Evet; çain bütün hayasızlıkları, laik düzenle ve M. Kemal'in inkilablariyle bağdaşırsa da Allah kanunundan ibaret olan İslam diniyle asla!..

O halde laik düzeninizden de inkilablarınızın da yeri neresi ve mânası nedir? Görüldü ki, ne İslam'da yeri var, ne de medeniyette? Tek bir manası kaldı o da **“Köpekleşme!”**. Zaten sizler de ağzınızla ifade ediyorsunuz: **“İnkilab = Köpekleşme”**. Şayet birazcık Arapça öğrendiyeniz bu söylenenleri daha iyi anlarsınız.

Din ve laik düzen:

Yukarıda da kısmen gösterilen esbab-ı mucibelere göre, İslam dini laik düzenle bağdaşmaz. Din, bir taraftan yaptırıcı gücünü kaybederken, bir taraftan da dünyevî hükümlerini; helal ve haram hükümlerini, tatbik etmiyenlere, hak ve hukuka riayet etmiyenlere cezalar tertip etme imkânından mahrum kalır. Ve neticede din mefluç bir hale gelir. Bu, bir; ikincisine geklince:

Bir ülkede iki kanun olmaz:

“Türkiye'de İki Din ve Biz” başlığını taşıyan bildiride de ifade ettiğimiz gibi, birinin “Evet” dediğine diğeri “Hayır” derse, birinin “yap” dediğine diğeri “yapma” derse vatandaş ne yapacak, hangisine uyacak? Dinin emrini eyrine getiremezse Allah soracak, devletin emrini yerine getirmese devlet soracaktır. Bu durum karşısında müslümanlar şaşırıp kalacaklar ve işler de yürümez olacaktır. Günün Türkiye'sindeki manzara bu! Çekişmeler, itişmeler, grevler ve lokavtlar birbirini takib edecektir. Millet devlete inanmıyacak, devlet de milletinden emin olmayacaktır!..

İki başlı kaynak olmaz:

Evet; olmaz! Olmıyacağını ve olamıyacağını Kur'an ve sünnet ifade ettiği gibi, ilim ve ilim adamları da isbat etmektedirler. Bu hususu önce **“İslam Anayasası”** kitabın bazı bölümleriyle, bazı yazar ve ilim adamlarının sözlerinde göreceğiz: Dini devlet yönetiminden kaldıran kişi veya kişiler ne yapmışlardır? Dinin devlet bölümünü ve İslam hukukunu beğenmemiş ve kabul etmemişlerdir; Allah'ın devletle ve dünya nizamıyla ilifili tâlimat ve nizamını kabul etmemişlerdir. İnsan yapısı kanunları ve nizamları, Allah'ın gönderdiği kanun ve nizamlardan daha

üstün görmüşlerdir, daha yeterli, daha isabetli görmüşlerdir. İnsanın fikrini, insan aklını Allah'ın ilminden daha ileri, daha medenî görmüşlerdir... Böyleleri, ne kadar “Biz de müslümanız” deseler de Allah'ın hükmünde müslüman değildirler. Çünkü, bunlar bu halleriyle Allah'a cehl veya hata isnad etmişlerdir. Yani Allah bilmemiştir ve hata etmiştir. Bir başka ifade ile bunların durum ve tutumlarını ortaya koyacak olursak, bunlar şöyle demiş oluyorlar: “Bizler devlet işlerini Allah'dan daha iyi biliriz, Allah dünya ve devlet işlerini bizim kadar bilemez...” İşte böyle demiş oluyorlar ve kendilerini Allah'tan daha üstün tutuyorlar. Bu, şirk değil de ya nedir?

Bir başka yönden de bakıldığında zaman görülür ki, bunları zihniyet ve inançları Allah'ın beyanlarıyla, verdiği haberleriyle çatışma halindedir. Allah, Kur'an'da: **“En güzel hüküm koyan; benim kanunlarımdan başkası cahiliyet kanunlarıdır.”** (Maide, 50)

“Hakimlerin en güzel hakimi benim...” (Vettin, 8)

“Hiç şüphesiz ki, bu Kur'an, yolun (hayat yolunun) en sağlam ve en güzelini göstermektedir.” (İsra, 9)

“Şüphesiz ki, bu benim dosdoğru yolumdur; buna uyun...” derken, dini devletten kaldıranlar ne yapmış oluyorlar? Allah'ı tekzip etmiş ve O'nu yalanlamış oluyorlar. Allah'ı tekzipeden ve O'nu yalanlayanlar kafir olmazlar da ne olurlar? Hangi İslam âlimi çıkıp da bunları savunabilir? Hayır, bunlar kafir olmazlar, diyebilir mi?

Müslümanların yanıldığı fahiş hatalardan biri de bu meseledir; devlet meselesidir.

Şöyle derler: Din ayrı şeydir, devlet ayrı şeydir. Onlara göre din; Allah ile kul arasında bir vicdan işidir; dinin dünya ile, dünya işleriyle bir alakası yoktur. O camide olup bitendir...

Bu fikir İslam dininin ruhuna da aykırıdır, metnine de aykırıdır. Hiçbir İslam alimi bunu söyleyemez. Bu İslam'a seni bir iftiradır. Hatta İslam'ı tetkik eden gayr-i müslim ilim adamları da bu hakikatı itraftan kendilerini beri alamamışlardır.

İşte bunlardan sadece birkaçı:

1- “İslam, sadece bir din değil, aynı zamanda siyâsî bir nizamdır.”

(Dr. V. Fitzgerald, Muhammedan Law, ch., 1, p, 1)

2- “Hz. Muhammed, bir vakitte hem dini hem devleti tesis etti ve bu iki müessesenin sınırları birbirine uygundur.”

(C. A. Nallino, cited by Sir T. Arnold in his book: The caliphate, p. 198)

3- “İslam, dinin ötesinde aynı zamanda siyâsî bir nizâmı temsil eder; sözün özü, İslam, din ve devlete şamil mükemmel bir ilim hazinesidir.”

(Dr. Sehacht, Encyclopaedia of Social Sciences, Vol. VIII, p. 333)

4- “Apaçıktır ki, İslam, hem din hem de siyasettir. Onun tesis eden hem bir peygamberdi hem de bir devlet adamı.”

(R. Strothmann, The Encyclopedia, IV, p. 350)

İslam dini laik rejimle bağdaşır mı?

Bu mevzuuda Dr. M. Faruk Ennebhan tarafından kaleme alınan ve Prof. Dr. Servet Armağan tarafından da tercüme edilen kitapta şu satırları okumaktayız: **“İslam dininin başlangıcından modern asra kadar İslam tarihini tetkik edecek olursak, İslam devletinin en baş dayanağı olduğunu görürüz...**

İslam uleması, din işlerini tanzim eden hükümler ile dünya işlerini tanzim eden hükümler arasında ayırım yapmamışlar, onların hepsine “Şeriat hükümleri” ismini vermişlerdir. Dini veya hukuki ve idari işlere taalluk eden hükümler arasında fark yoktur. Bütün bu hükümler, şahıslar için değiştirme ihtimali olmayan bağlayıcı hükümler olarak kabul edilmekte, insanlar onları kendi rızalarıyla tatbik etmektedirler. Çünkü, böylece Rabb'leri kendilerinden razı olmakta, O'nun emirlerini ifâ etmiş bulunmaktadırlar.”

Mahmut Şeltut, İslam devleti hakkındaki açıklamasında şöyle demektedir: **“İbadet ve muamelât, ictimaiyat ve iktisat, idare ve isayet, barış ve harp ile ilgili İslam'ın hükümleri gösterir ki, bunlar tabi olunması vacip olan vir dindir, terkinde ve fiilinde fedin bir alternatifi yoktur. Ayrıca İslam'ın siyasî, ictimaî ve iktisadî hükümlerindeki bağlayıcılık, beşerî hükümlerinkinden daha kuvvetlidir. İslam'da sadece dini veya sadece ibadete taalluk eden herşey dindir, inanç ve ibadet is istilahını da İslam siyaseti diye isimlendirmek mümkündür. Genel muamelâta taalluk eden herşey dindir, iktisat ve ictimaiyatı da İslam siyaseti diye isimlendirmek mümkündür. Aynı şekilde müslümanların menfaatlerini gözetme ve idare etmeye taalluk eden herşeyi devlet idaresinde İslam nizamı diye isimlendirmek mümkündür... İşte, böylece İslam'da din, devlet ile geniş nisbette bağlıdır. Bu, binanın içindeki temel bir bağlılıktır. Din, devletin ve idaresinin temelidir. Devletisz bir İslam dininin, toplumu idare ve devlet idaresinden ayrı ve uzak olarak tasavvur imkânsızdır. Çünkü, bu takdirde İslamiyet yoktur.”**

O halde, din ile devlet ayrılığını isteyen görüş bize yabancıdır. Avrupa'dan ithal edilmiştir. Tıpkı eşya ithal edildiği gibi. Daha sonra, ülkelerimize yayıldı ve bazıları onun (laikliğin) doğuşu ve kaynağını araştırmadan lehinde tavır takındılar ve benimsediler.

(İslam Anayasası ve İdare Hukuku...)

İslam dini laik rejimi kabul etmez:

Herşeyden önce şu hususu gözden uzak tutmamamız lazım:

İslam dini; cihanşümül, zamanşümül ve hayatşümüldür. Yani bütün dünyaya şamil bir din olduğu gibi, kıyamete kadar gelecek olan bütün nesil ve asırlara şamil olan ve hepsinin ihtiyacına yegane cevap veren bir dindir, bir nizamdır. Keza, hayatın, hayatta olan insanın her türlü söz, fiil ve hareketlerini ihmal etmeyen, her birini hüküm ve müeyyide altına alan bir din ve bir sistemdir. hal böyle olunca, laik rejim, İslam'la bağdaşır mı, diye bir mesele kalmamıştır. Daha açığı; laik rejime yer kalmamıştır.

İslam, müslümana şöyle diyor:

Senin devletin ve devlet nizamın da benim; Ben senin için geldim. Senin aradığın ancak bende vardır. Beni devlet yönetiminden kaldırır terkedersen, ben de seni terkedirim. Artık sen İslam kalamazsın; kafir olursun! Beni senin için gönderen Allah, bir gün bunun hesabını senden soracaktır. O zaman ne cevap vereceksin? Verebileceğin cevabı şimdi söyleyebilir misin? Bir taraftan ben müslümanım de; öbür taraftan beni beğenme, ben, devlet yönetiminden kaldır! Öyle mi, seni gidi münafık! Ey idare olunan! Sen de müslümanlığı kimseye verme, ondan sonra da kalk, beni beğenmeyenleri, devlet yönetiminde bana söz hakkı tanımayanları destekle, arkalarından git, onları sev! Öyle mi, seni gidi zalim! Benden yana olmuyorsun da beni hor görenlerden, bana hakaret edenlerden yana oluyorsun! Sen de yarın ruz-i cezada bunun hesabını nasıl vereceksin!..

İslam'da din devlet ayrılmazlığı:

İslam; hükümlerinin bölünmesini, bir kısmının tatbik edilip, diğer bir kısmının terkedilmesini kabul etmeyen, hayatın her safhasına ve bu meyanda devlete ait hükümleri bulunan, son kâmil bir dindir, bir nizamdır.

Laiklik ise, dini bağlardan kopmak, dinden ayrı olmak demektir. Laikler bizzat, laikliği **“Dini devlet işlerine, devletin de din işlerine karışmaması”** diye tarif etmektedirler. Onların bu tarifine göre laik devlet, dinin karışmadığı, dinden ayrı bir devlettir. Yani, onlar için din ayrı devlet ayrıdır. Lisanımızda dinden ayrı, dinin haricinde olan herşeye dini olmayan, yan, dinsiz derler. Birisi kalkıp, din ayrı, ben ayırım, din bana karışmaz, ben dine karışmam, dese, bu insana biz, biz dine uymayam, dinden uzak yani dinsiz deriz, değil mi? Evet, bir devletin ya dini vardır, dini devlettir; ya da dini yoktur, laik devlettir. Bu, muğalta kabul etmez bir hakikattir.

Bütün bunlara rağmen rutbeli, yüksek makamlı hatta sarıklı birçok insanlar, **“Laikliğin dinsizlik olmadığından ve (haşa) İslamî anlayışla bağdaşacağından”** bahsetmektedirler.

Bir de müslümanlar şöyle aldatılmaktadır: “Efendim! Laiklik niçin dinsizlik olsun; camiler açık, namaz kılıyorsunuz, oruç tutuyorsunuz...” veya “Hiç laiklik dinsizlik olur mu? Sizi kandırıyorlar. Bunca devlet işinde çalışan memur, asker ve işçiler müslüman değil mi?...” Bu ve bunlara benzer daha nice laf cambazlığı ile geniş halk kitleleri aptallar yerine konmaktadır. Halk, laik değil, müslümandır, devleti laiktir, dinin emrine uymaz.

Laiklik, Alman lüğatında:

“Dinile bağlantısı olan her şeyin koparılmasıdır” diye tarif edilir. İslam ise; Allah tarafından vaz edilmiş, eksiksiz, devlete de ait hükümleri olan ve getirdiği kanunlar da asla bölünmeyi kabuo etmeyen bir nizamdır.

Şimdi bu iki tarifi karşı karşıya koyduğumuz zaman: İslam dini, laik rejimle bağdaşır mı? Buna imkan ve ihtimal var mı? Hangi ilim adamı veya hangi akıllı bunu söyleyebilir?..

Bu iki rejimi ilmi bri şekilde tetkik eden insafli birçok ilim adamları da bu hakkatı açık açık ifade etmektedirler.

Bunlardan birkaçı:

1. Çetin Özek:

Çetin Özek şöyle diyor: **“Yeni Türkiye'nin siyasi kuruluşu, İslam'ın siyaset prensiplerine aykırıdır. İslam dini, siyasi ve dini iktidarın bir elde toplanması ve dinin emredici fonksiyonunu gerektirir, laiklik ve laik düzen, bu bakımdan tüm olarak, İslamiyete, şeriata ve dine aykırıdır. Bilhassa Türkiye'deki uygulanaşı bir bütün olarak dinsizliği gerçekleştirici bir mahiyet kazanmış bulunmaktadır...”**

(Türkiye'de Laiklik, Gelişim ve Koruyucu Ceza Hükümleri)

2. Prof. Dr. Osman Turan

Bu zât; “Türkiye'de manevî buhran, Din ve laiklik” isimli kitabının 63. Sayfasında şu satırları kaydetmektedir:

“...Kanunları milli bünyeye, örf ve adetlere uyması zarureti dolayısıyladır ki, aynen ve hiç üzerinde durulmaksızın tercüme ettiğimiz İsviçre medeni kanunu bugün artık ciddi bir şikayet ve düzeltme mevzuu olmuştur. Böylece Avrupa'nın tarihi ve ictimai şart ve zaruretleri icabı vucub bulan birçok müesseseler gibi, laikliğin de oraya mahsus bir tekâmül olduğunu Türkiye'de ne din ve ne vicdan hürriyeti ve ne de hukuki bir serbesti bakımından böyle bir ihtiyacı mevcut olmadığını göstermiş oluyoruz.

Nitekim, her memleketten ziyade vicdan hürriyetinden faydalanan İngiltere, bu durumu laik bir anayasaya borçlu olmadıyı gibi, fiili durumu hukuki bir şekil vermek için de laik bir devlet haline inkilab etme lüzumunu da hissetmemiştir.”

3. Nurettin Topçu:

Nurettin Topçu; liselerde sosyoloji ders kitabı olmak üzere hazırladığı kitapta şu şartları kaydetmektedir:

“...Aynı şekilde bir devlet, siyaset işlerini dinin emirlerinden büsbütün ayırmak suretiyle laikliği tatbik ettiği halde, halkın en koyu dindarlığına ve din sahasındaki her türlü fikir mücadelelerine karşı gelmez. Onlar hakkında tam manasıyla müsamaya kullanılır. Ancak meselenin İslam dünyasına ait bir özelliği vardır ki, o da İslam dininin hristiyanlıktan farklı olarak dünyaya ait hükümleri ihtiva etmesi ve mü'minlerden (müslümanlardan) bu hükümlerin dünya işlerinde yerine getirmelerini emretmesidir...”

(Nurettin Topçu, Bu satırolarında demek istiyor ki, hristiyanlık laik rejimle bağdaşır da, İslam dini bağdaşmaz, bağdaşmasına da imkan yoktur.)

4. Mümtaz Soysal:

“Asıl düşündürücü olan, din anlamındaki irtica eğilimleri değil, bu eğilimlerin yığınlarca git gide daha çok benimsenir olmasıdır.

Müslüman bir toplumda laik devlet denemesine girişmek kolay değildir. İslam, kapsamlı, bütünlükçü bir din. Yalnız ührevî inançlara değil, yeryüzü yaşamının her yönünü düzenleyen kurallarla dolu. Hem de Allah kelâmı olarak.

Böyle bir dinin, bütün çabalara karşılık, kendi etki alanını genişletmek istemesinden, yitirdiği ve laik devlete terketmek zorunda bırakıldığı alanları geri almak istemesinden daha doğal bir şey olamaz. Bu anlamda irtica eğilimi, doğal bir eğilim.”

(Milliyet, 12.12.1986)

Hülâsa:

Nasları delaletiyle, ilim adamlarının şehadetiyle sabit olmuştur ki:

1- İslam dini Allah kanunudur, hem de cihanşümül ve zamanşümül bir kanundur.

2- İslam dini; devletiyle, siyasetiyle, hilafetiyle, akaid ve ibadetiyle bir bütündür;parçalanamaz.

3- İslam dini, kemale ermiştir, eksigi ve fazlası yoktur.İnsan hayatını kapsar; demokrasi ve laik düzenle bağdaşmaz. Bunlar dinsizliktir. Bunları getimeye teşebbüs ya İslam'ı bilmemenin ya da İslam'ı yıkmanın bir ifadesidir.

4- Kur'an bir ilmî küldür; Fiziki kimya, biyoloji, astronomi ve tıp gibi ilimler Kur'an'ın birer şubesidir.

5- Kur'an, aynı zamanda bir hukuk sistemidir. Hem ideal bir hukuk sistemidir.

6- Kur'an'ın anayasa, şeriat'ın kanun, devletin İslam olması şarttır ve farzdır, Allah'ın kesin emridir. Ve aynı zamanda bir iman meselesidir.

7- İslam devleti var ise onu korumak, yok ise onu korumak her müslümana farzdır. Bunu gündeme getirmeye hocalar birer mel'un'dur; arkalarında namaz olmaz. Buna karşı çıkan hocalar da birer bel'am'dır; cenaze namazları kılınmaz.

8- M. Kemal bir puttur, getirdiği ilkeler de birer put kanunudur.

9- M. Kemal'den yana olup, şeriat'a karşı çıkanlar mürteddir, nikâhları gitmiştir, cenazeleri kılınmaz, müslümanların mezarlığına gömülmez, köpek laşesi gib bir çukura atılır.

İşte Fetvalar:

Devleti dinden ayırma teklifinde bulunmanın hükmü:

Fetva 1: “Makalat-i Kevseri” isimli kitabının 368. sayfasında Merhum Zahid-i Kevseri şu mühim fetvayı kaydediyor:

“Halep'de ulemadan bazıları benden bir fetva istedi: Müslüman olan bir kimse İslam hükümetine şöyle bir teklifte bulunup dese ki, **“Devletin dini İslam'dır”** maddesi anayasadan kaldırılınsın da, şeriat kanunlarının yerine laik düzen getirilsin. Yani din devletten, devlet dinden uzaklaştırılınsın. İşte böyle dese ve böyle bir talepte bulunsa, bu adam hakkında şeriat'ın hükmü nedir?

Bu bir; ikincisi, böyle bir teklif getirene karşı süküt edenlerin şeriat nazarında fetvası nedir?

Kudreti yüce olan Allah Teal'nın lütuf ve inayetine sığınarak derim ki, bu, öyle büyük, öyle korkunç bir beladır ki, imanında sadık olan her mü'minin titrer ve kalbi bu teklif karşısında erir. Hususiyile mazide İslam'a büyük hizmeti geçmiş olan Şam mü'minlerinin.

Böyle bir teklifte ve böyle bir talepte bulunan bir müslümanın (aklı başında ise) hakkında verilecek hüküm şudur:

Artık o, müslüman değildir, kafir olmuştur, mürted olmuştur. İslam devleti tarafından ona mürted hükmü icra edilir. Şayet İslam devleti yoksa, ceza olarak, kimse onun yüzüne bakmaz, onunla konuşmaz, kimse münasebet kurmaz, alışveriş dahi yapmaz... Yeryüzü ona dar gelsin de tevbekâr olsun!..

Kur'an ayetleri ve hadis-i şerifler delalet eder ki, İslam dini hem dünyadır hem de dindir; hem ibadettir, hem de devlettir...

Bundan en ufak şüpheye mahal yoktur.

O halde, dini devletten ayırmayı istemek ve böyle bir teklifte bulunmak demektir; Allah'ın koyduğu hükümlere karşı çıkmak, harb ilan etmek ve savaş açmak demektir. Dolayısıyla bu adam dinden ayrıldığını, dinden koptuğunu kendi ağzıyla itiraf ve ikrar etmiş demektir. Ve artık biz onu İslam cematından kopmuş ve İslam inancından ayrılmış olduğuna hükmederiz (fetva veririz). Artık onun ne nikâhı sahih olur, ne de kestiği hayvanın eti yenir. Çünkü, o ne müslümandır, ne de ehl-i kitaptır (bir kafirdir...).

Halife Hz. Ebu Bekir (r.a.), dinin bir bölümü olan zakatı kabul etmeyenleri ve bunun kaldırılmasını isteyenleri mürted saymış, bunları katletmek veya esir etmek için savaş ilan etmişti. Sahabe de Halife'nin bu kararını kabul ve tasdik etmişlerdir.

“Hayır, Rabb'in hakkı için onlar aralarında çıkan çekişmeli işlerinde seni hakem yapıp sonra da senin verdiğin hükme karşı işlerinde bir burukluk duymadan (razı olup) tam manasıyla teslim olmadıkça iman etmiş olmazsınız.” (Nisa, 65)

Bu ayetlere göre Allah'ın hükmüne (ayani koyduğu şeriat kanunlarına) rıza göstermeyenler varsa, bunlar ok yaydan fırlar gibi, bunlar da imandan fırlamış ve İslam cemaatından ayrılmışlardır.

Yine Kur'an'ın bize başka ayeti de şu mealdedir:

“...Yoksa siz kitabın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden bunu yapanın cezası, dünya hayatında rezil olmaktan başka nedir? Kıyamet gününde de (onlar) azabın en şiddetlisine itilirler. Allah yaptıklarınızı bilmez değildir.”

(Bakara, 85)

Bu ayeti kerimeye göre ise, Kur'an'ın bir kısım hükümlerini kabul etmemek, tümünü kabul etmemek demektir. Kur'an'ı kabul etmeyen de açık bir kâfirdir ve İslam dininden çıkmıştır.

Hz. Ali de şöyle der:

“İnsanlar dünyalarını islah etmek için dinin bir emrini terk ederlerse, Allah onlara öyle bir zarar kapısı açar ki, birinci zarardan daha büyük olur.”

Fetva 2:

Dini devletten ayırma yolunda talep ve teklifte bulunan kimse hakkında şer'an verilecek hüküm nedir, şeklinde sorulan fetva (mahiyetindeki) cevabını okudunuz. İkinci suale gelinde:

Böyle bir teklif karşısında susan, sessiz kalan cevap verme durumunda iken cevap vermeyen ve bu suretle teklifi güçlendirmiş olan kişi hakkında verilecek şer'i hüküm nedir?

Bu suale de Kevseri şu cevabı veriyor:

“O, dilsiz şeytandır!..”

Bu cevabı verdikten sonra Kevseri şu ilaveyi yapıyor:

Dini devletten ayırmayı delillendirme yolunda bazıları diyorlar ki, dinî bir devlette, yani şeriat devletinde akalliyetlerin (azınlıkların) haklarına tam riayet etmek mümkün değildir. Müslüman devlemin içinde yahudi ve hristiyan azınlıklar vardır. Şayet devlet dinî bir devlet olursa, her mesele İslam'a göre halledilektir.

O zaman, müslüman olmayanların hukukuna hakkıyla riayet edilemez (onlara gadr edilir, zulmedilir...)

Böyle düünenler hakkında verilecek cevap şu:

Böyle düşünenler cahaletlerine kurban gitmektedirler; bunlar İslam'ı bilmiyorlar, İslam hukukunu bilmiyorlar, azınlıklar hukukunu bilmiyorlar. (Bilseler bu kabil söz söylemekten ve yolda teklifler getirmekten utanırlardı.)

Bakınız; azınlıklar hakkında şer'i şerif ne diyor:

“Onları kendi dinleriyle başbaşa bırakın!”

“Anlaşma esaslarına hiyanet etmedikleri müddetçe, bizim lehimize olanlar onların da lehinedir, bizim aleyhiizde olan şeyler de onların aleyhinedir.”

Bir başka hadis de şu mealde:

“Kim bir zimmiye eziyet verirse kıyamet gününde ben ondan davacıyım.”

TAVSİYELERİMİZ:

1- Derhal tevbekâr olmanız ve bulunduğunuz laiklik komisyonunu terkedip keffaret olmak üzere gözyaşı dökmeniz ve şeriat'ın devlet olmasına çalışmanız, çevrenize tebliğ etmeniz.

2- Kabul etmediğiniz takdirde hakkınızda yazılacak yazıların daha da acı olacağını bilmenizdir.

Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan)

Emîr'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

(29. Cemaziyes-Sani 1411-15 Ocak 1991

Ümmet-i Muhammed Gazetesi, Sayı: 37)

<http://www.hilafet.org>